ד א מיי׳ פ״ב מהלכות מילה הלכה ו סמג עשין כח טוש"ע א"ח סימן שלא סעיף ו טוש"ע י"ד סימן רסו

ה ב מיי׳ פ״ג מהלכות עירובין הלכה יח סמג עשין דרבען א טוש״ע א״ח סימן שעב סעיף א: ג מיי׳ פ״ה מהלכות עירובין הלכה טו סמג

שם טוש"ע א"ח סימן

ממח:

שפט. ז ד מיי' פי"ז מהלכות שבת הלכה ז סמג שם טוש"ע

א"ח סימן שסג סעיף כו:

מוסף רש"י

כשם שאין מביאין אותו. ליומל למילה (פטחים צב.). ואחד קרפיפות. שליין יומר מנימ סלמיס (ערובין

כלים ששבתו בגג זה לגג

מברו (שם עד.) הואיל וכולם

מבכר (שם עדד) הוחיל וכולם אין משמישן מיוחד ותדיר רשות אחת הן ומטלטלין מזה לוה, אפילו בחלר של רבים לחלר רבים בלא עירוב,

ילית ליה לר"ש עירוב חלרות

אלא משום היתר כלי הבית

יטנה משום השנה כפי הפנו (שם סט.) ולא אמרינן כשם שדיורין חלוקין למטה כך חלוקין למעלה וכלים ששבתו

בחלר זו מוליאין לחברתה, וכן

לקרפף, וכן לחלר ולקרפף מן הגגין, הואיל וכולן רשות שאינה דירה היא, ואין לריך לערב מחלר לחלר אלא

נערב מחנר נחנר חנח בשביל כלים ששבתו בבית שבחלר זו להוליאם לחלר

שפתר וו שהפחס לכלים לחרת (שם עד.). לכלים ששבתר בתרכן. ואפילו הן של בעלים הרכה (שם בג.). ולא לכלים ששבתר

בתוך הבית. והוציאן למלכ אסור להוציאן מחלר לקרפף או לגג, דבית וקרפף שמי לוגג, דבית וקרפף שמי רשויות הן ואפילו דחד גברא (שש). שבותי הוא. לשון שמחל, שהרי ברונה

כדאמרינן בהזהב (ב"מ נט:) הלכך לא עבדין כומיה באמרניימא (נדה ז:). אגב הלכך לא עבד באחרנייתא (נדה

שיטפך. ריהטך (שם נג:).

ה ב מיי׳

ב י"ד סימן רסו סעיף ב: יי"

ף כ. פ"ג מהלכות

ו:], ד) [לעיל ס: ברכות ט.

וש"כן, ה) [נעשיל טו. בניכות טו. וש"כן, ה) [נלה נג:], ו) עירובין לא:, ו) עירובין ה. [ע"ש ל"ע] ושם עג:, ה) ל"ל

[ע"ש ל"ע] ושם עג:, ח) כ"ל
שבות, ע) [דף 5:], י) סוף
פרק ע דשביעית, ל) [וע"ע
תוספות נדה ז: ד"ה שמומין,
נ) פ"ר ר"ל לדבריו דס"ל
דבמים אין לה וא"כ אינו ניתר

בלחי והורה ואו לא ס"ל ר"ש

יברמב"ם פ"ג מה"ע ומשכחת

ליה לר"ש מבוי דניתר בלחי וקורה כמ"ש התוספות לקמן דבטלי רשות לגבי תרי ואותן תרי עירבו יחד וכוונת התוספות להקשות בין על

עירבו ובין על לא עירבו וכדי

סנמ ימאלת דיאי טלתקטים המקשה באומרו במים איכא חלרות ליכא בעירבו ע"כ פירשו התוספות דמ"ש ניתקו

חלירות פירוש וחשיב כאלו כו',

הגהות הב"ח

שלא ברצון ר"א דשרי אפי' ברה"ר. קשה לרשנ"א הא אמרינן לקמן בפירקין (דף קלג.) כל מקום שאתה מולא עשה ולא

תעשה אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב כו' והכא כיון דאפשר לקיים את שניהם להביאו דרך גגות וחצירות וקרפיפות אמאי יביאו

אותו דרך רה"ר וליכא למימר דלגבי מילה דגלי רחמנא בה דדחי שבת כדדרשינן לקמן לא אמרינן הכי דהא לקמן (ד) גבי בשר אפי׳ במקום בהרת יקוץ כו' אמרינן כדר"ל דאמר ר"ל כל מקום שאתה מולא כו': ומי שרי והתניא. וא"ת ולוקמי שהביאו דרך חלר מעורבת דהוי כרלון חכמים ושלא כרצון ר"א דשרי אפי" דרך רה"ר וי"ל דבכה"ג לא הוה (ס) שרי ר"א מן רה״ר כיון שיכול להביאו דרך חלר מעורבת בהיתר גמור א"נ לישנא דשכחו לא משמע כן דאי היתה מעורבת לא ה"ל למימר שכחו אלא לא חשו להביאו מע"ש כיון דבשבת אפשר להביאו בהיתר גמור אבל כי מסיק ברלון ר"ש אתי שפיר דקאמר שכחו שאם היו נוכרין מע"ש היו מביאין משום דפליגי רבנן עליה: ברצון רְ״שׁ. ה״ה דהוה מני למימר ברלון ר"מ שהביאו

דרך גגות מגג לגג או דרך חלרות מחלר לחלר כדמוכח בפרק כל גגות (עירובין דף פט.) דאית ליה כל גגות העיר רשות אחת הן וכן חלרות וקרפיפות אלא נקט ר' שמעון דקי"ל כוומיה: לכלים ששבתו לתוכו. וכן היה אותו איזמל:

דרבי אליעזר שמותי הוא. מנ״ש יוכן 🌣 מוכח בירושלמי במסכת תרומות בפרק סאה תרומה דתנן התם סאה תרומה טמאה שנפלה למחה סחין טהורין בית שמחי אוסרים וב״ה מתירין כו׳ עד לאחר שהודו ר"א אומר תירום ותישרף ואמר בגמרא (ו) בן פזי ורבי אייבו בר נגרי הוו יתבין ואמרי תנינן אחר שהודו ר"א אומר תירום ותישרף מי הודה למי א"ר אסי מתניתין אמרה כן לאחר שהודו ר"א אומר תירום ותישרף ר"ח לחו שמותי הוח הרי משמע דשמותי הוא מתלמידי ב"ש דמינה הא פשיט דב"ש הודו לב"ה. ר"תי:

ניתקו חצרות ונעשו בתים. פירוש וחשיב כחילו חין כאו חצר כלל שהחצר נעשה בית וכשלא עירבו חשיבי בתים כליתנהו ומיהו חלר לא חשיב כליתא אע"פ שאסור לטלטלם מתוכו למבוי כיון שאין (י) דרך מפסיק בינו למבוי לא חשוב [כסתום] אבל בתים כסתומות חשיבי כיון שהחלר מפסיק בינס למבוי ודוקה היכה דלה נשתתפו בעינן בתים וחלרות פתוחין לתוכו אבל נשתתפו לא בעינן ומשני אפשר דמבטלי רשות גבי חד דהשתא איכא

בית דלא חשיב כסתום ולא אמר נמי ניתקו חלרות כולם כיון דשאר הבתים אסורין בחצר ופריך בית איכא בתים ליכא ולא מצי למימר דבטלי רשות גבי תרי שהם היו אוסרין זה על זה ולא מלי למימר שהשנים עירבו דהא מדקאמר רב לא עירבו משמע לא עירבו כלל: אפשר

שלא ברצון ר"א מתקיף לה רב יוסף שלא ברצון ר"א אדרבה ר"א הוא דשרי וכי תימא שלא ברצון ר"א דשרי אפילו ברה"ר אלא ברצון רבנן דאסרו דרך רה"ר ושרו דרך גגות ברך חצירות וקרפיפות ומי שרי יוהתניא ֿיכשם שאין מביאין אותו דרך ⁰ רה"ר כך אין מביאין אותו לא דרך גגות ולא דרך קרפיפות ולא דרך חצירות אלא אמר רב אשי שלא ברצון ר"א ומחלוקתו אלא ברצון ר"ש ידתנן ר"ש אומר אחד בגנות (4) ואחד קרפיפות ואחד חצירות כולן רשות אחד הן לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית בעא מיניה רבי זירא מר' אסי מבוי שלא נשתתפו בו מהו למלמל בכולו מי אמריגן כחצר דמי מה חצר אע"ג דלא ערבו מותר למלמל בכולו האי נמי אע"ג דלא נשתתפו בו מותר למלמל בכולו או דילמא לא דמי לחצר דחצר אית ליה ד' מחיצות האי לית ליה ד' מחיצות א"ג חצר אית לִיה דיורין האי לית ביה דיורין שתיק ולא א"ל ולא מידי זימנין אשכחיה דיתיב וקא אמר אמר ר"ש בן לקיש משום ר' יהודה הנשיא פעם אחת שכחו ולא הביאו איזמל מע"ש והביאוהו בשבת והיה הדבר קשה לחכמים היאך מניחין דברי חכמים ועושין כר"א חדא דר"א שמותי יהוא ועוד יחיד ורבים יהלכה כרבים וא"ר אושעיא שאילית את רבי יהודה הגוזר ואמר לי מבוי שלא נשתתפו בו הוה ואייתוהו מהאי רישא להאי רישא א"ל ס"ל למר מבוי שלא נשתתפו 🌣 מותר למלמל בכולו וא"ל אין א"ל והא זימנין בעאי מינך ולא אמרת לי © הכי ®דילמא אגב שימפך רהים לך גמרך א"ל אין אגב שימפא רהימא לי גמרי יאיתמר אמר רבי זירא אמר רב מבוי שלא נשתתפו בו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות אמר אביי הא מילתא אמרה רבי זירא ולא פירשה עד דאתא רבה בר אבוה ופירשה דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב ימבוי שלא נשתתפו בו עירבו חצירות עם בתים אין מטלטלין בו אלא בד' אמות לא עירבו חצירות עם בתים מותר למלמל בכולו אמר ליה רב חנינא חוואה לרבה מאי שנא כי עירבו חצירות עם בתים דניתקו

חצירות ונעשו בתים ורב למעמיה "דאמר

רב יאין המבוי ניתר כלחי וקורה עד שיהו

עם בתיהם שבני הבתים מוליאין לחלרותיהן שעירבו בתים הפתוחים לחלר יחד וכן בני חלר האחרת אבל בני החלרות לא נשתתפו במבוי: אין מטלטלין. במבוי אפי׳ כלים ששבתו בתוכו אלא בד׳: לא עירבו חלרום עם בסיהן. שאסורים בני הבתים להוליא מבתיהן

בתים

ולא קשיא לך ביה מידי סבירא לך מותר לטלטל בכולו: הכי

גרסינן והא זמנין בעאי מינך ולא אמרת דילמא אגב שיטפא

אסיא לך. כשהיית שטוף בגרסתך לחזר על שמועה זו דר"ל עם מרוצת גרסתך אחיא לך הך דר' אושעיא בהדא דאיתמר עלה:

ולא פירשה. אימתי מותר ואימתי אסור: עירבו הלרוח. שבמבוי

גגות כו' כולן. ואפילו הן של בעלים הרבה מטלטלין מזה לזה דלא אסרו מרשות לרשות אלא בתים: קרפיפות. אם של בית סאתים הוא מטלטל בכולו ואם יותר ולא הוקף לדירה קרי ליה רשות אחת לגבי חבירו או לגבי חלר לטלטל ב' אמות בזה וב' אמות בזה להוליה ולהכנים מזה לזה: ששבתו במוכן. שכשקדש היום היו בתוכו ולה בתוך הבית דהילו שבתו כלים בבים לא מיבטיא היכא דלא טירבו

בני בתי החצר דאפילו מבית לחצר

לא יוליאו כלי הבית אלא אפילו

עירבו ומטלטל מבית לחצר לא

יוליאו כלי הבית מחלר זו לחברתה

שלא עירבו עמה: שלא נשתחפו בו.

עירוב דחלירות במבוי קרי שיתוף:

מהו לטלטל. בתוכו בכולו כלים

ששבתו בתוכו. ולהוליא מן החלר

לתוכו פשיטא לן דאסור וכן ממנו

לחלר: מה חלר אע"ג דלא עירבו.

הרבה בתים שבחלר ביחד ואסור

להכנים ולהוליא מבתים לחלר ומחלר

לבתים: מותר לטלטל בכולו. מה

שנמלא בתוכו או בגדיו שהוליאן מן

הבית לתוכו דרך מלבוש °פושטן

ומטלטלן בכולו לדברי הכל. דג׳

מחלוקות הן בעירובין בפרק כל גגותש

לדברי ר' מחיר גגין רשות לעלמן

ומטלטליו מזה לזה ואפילו של בעלים

הרבה וחלרות רשות לעלמן לטלטל

מזו לזו בלה עירוב כלים ששבתו

בתוכם אבל לא מגגין לחלרות

וקרפיפות רשות לעלמן ולדברי

חכמים גגין וחלרות רשות אחת

וקרפיפות רשות אחת ולדברי ר"ש

כולן רשות אחת חוץ מן הבתים: א"נ

חלר אים ביה דיורין. כלומר עשויה

להשתמש בה תדיר: האי אין בו

דיורין. שהדיורין בבתים הן והבתים

פתוחין לחלירות וחלירות למבוי:

ומניו. פעם חחרת: חשכחיה. רבי

זירא לר' אסי: שמותי הוא. ברכוהו

כדאמרינן בהוהב (ב"מ דף נט:).

ובתלמוד ירושלמיי מפ׳ שמותי הוא

מתלמידי שמחי היה: וח"ר חושעית.

לאותן שהיה קשה עליהן מה ששמעו:

שחילים אם רבי יהודה הגוזר. המל את התינוקות: ואייתוהו מהאי רישא.

שהיה התינוק בבית שבראש המבוי

ואיזמל בבית שבראש האחר שכנגדו.

עד כאן דברי ר' אסי: א"ל. רבי

זירא אלמא ס"ל למר מדאמר ליה להא

דבריהם דאימור ח שבת אף במקום

כרת: חלח ברלון ר"ש. שמתיר חף

לדבר הרשות: דתנן ר"ש אומר אחד

דרך גגום ודרך חלירום. שלא עירבו זו עם זו ואיכא איסורא דרבנן:

שלה ברלון ר"ה ומחלוקחו. קאמר דר"א אפילו ברה"ר שרי ואינהו

דאייתו דרך חלרות גלי אדעתייהו דאין מכשירי מילה דוחין שבת

ושלא ברלון החלוקין עליו דאסרי דרך חלרות דהעמידו חכמים

(A) גם' לחל גגות ואחד חצרות ואחד קרפיפות רשות אחת: (ב) שם שלא

רשות האחמ: (3) שם שלם נשתחפו בו מותר: (3) שם ולא האחרת לי דילמה כדילו וחינת הכי נמתק: (7) תום' ד"ה שלא וכו' דהא לקמן. נ"ב דף קלג ע"א: (5) ד"ה ומי שכי וכו' כ"א דרך ומי שכי וכו' כ"א דרך שקתן. ע"ל: (ס) ד"ה, ומי שרי וכוי ר"ל דרך רה"ר כיון: (ו) ד"ה דרכי אליעזר וכוי ולמר די רבי יהודר רבי יהודה כן פזי: (1) ד"ה ניתקו וכו' כיון שאין דבר מפסיק:

גליון הש"ם

רש"י ד"ה מותר למלמל רש"י ה"ה מותר למרמל בכולה בכולה בכולה בני לה מ"ח מישמן נוסלים, תמי' לי הא מ"ח כיון דשכתו דבים אסור לטלטלן וכדאיתה להדים עירובין דף 5% בכומתה נט"ב:

חוחפות ב"ה דר"א שמוחי ונוטפות דיה דריא שמות: וכו' וכן מוכח בירושלמי. עיין בילה דף לד ע"ב מוספות ד"ה ואומר:

רבינו חנגאל (המשר) את ר' יהודה הגוזר, פי' המל, ואמר לי מבוי שלא נשתתפו בו הוה. ואתיוה מהאי רישא. להאי רישא. מבוי שלא נשתתפו בו מותר לטלטלו בכולן, א״ל אין כו׳. איתמר ר׳ זירא אמר רב מבוי שלא נשתתפו בו אין מטלטלין בו אלא בארבע. ר' זירא לא פירש שמועה זו היטב עד דאתא רב נחמן אמר רבה בר . ארוה ופירשה משמיה דרר בתיהם אין מטלטלין בו אלא בארבע, לא עירבו חצרות עם בתיהם מותר הברות עם בתיחם מחת לטלטל בכולו. א"ל רב חנינא חוזאה לרבא מפני . מטלטלין באותו מבוי אלא בארבע, דניתקו חצירות ונעשו בתים, כלומר כיון ונעשו בתים בתי החצר שעירבו נעשו בתי החצר והחצר רשות אחת. ורב לטעמיה דאמר אין מבוי

. ניתר כלחי וקורה עד שיהו

רבינו חננאל

שלא כרצון רבי אליעזר. ושקלינן וטרינן בה, ואוקמא רב אשי שלא ברצון ר' אליעזר דשרי אפילו דרך רה״ר, ושלא ברצון מחלוקתו, והם החכמים שחולקים על ר׳ אליעזר ואומרים אפילו דרך גגות ודרך חצירות וכו', דרבי עקיבא סבירא ליה כוותיהון, אלא ברצון ר' שמעון דשרי דרך גגות דתנן ר' שמעון אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחת קרפיפות כו'. בעא ר' זירא מר' אמי מבוי שלא נשתתפו בו מהו אמי ולא השיב לו. זמנין אשכחיה דקאמר אמר זמנין אשכחיה דקאמר אמר ר"ל משום רבי יהודה נשיאה פעם אחת שכחו ולא הביאו אזמל מע"ש והביאוהו בשבת, והיה הדבר קשה לחכמים היאך מניחין דברי חכמים ועושין כו אליעור שהן זבוייוהי. ועוד רבי אליעזר שמותי הוא. כלומר מתלמידי שמאי

הוא. א"ר אושעיא שאילית

לחלריהם: **מוחר לטלטל בכולו**. כלים ששבתו בתוכו ולקמיה מפרש טעמא: **ונעשו בחים**. בטלו לגבי הבחים ואין שם חלרות עליהם: